

בבית המשפט העליון בירושלים

בג"ץ 2278/06 - ג'

בפני : כבוד הרשמת שושנה ליבוביץ

העותרים : 1. _____ מוסא
2. במוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר

נגד

המשיבים : 1. שר הפנים
2. מנהל מינהל האוכלוסין

בקשה לפסיקת הוצאות

החלטה

לפני בקשה לפסיקת הוצאות.

1. עניינה של העתירה בבקשת העותרת 1 (להלן: העותרת) למסור לעיונה צווי איסור יציאה מהארץ לירדן, אם הוצאו כאלה, לאפשר לה לצאת לירדן על פי היתר כללי ולאפשר לה לבקש בסעודיה לצורך קיום מצוות אל-עומרה. העתירה הוגשה ביום 13.3.06. ביום 11.7.06 התקבל מכתב מטעם המשיבים אשר במסגרתו נמסר כי אין עוד מניעה להתיר את יציאת העותרת לירדן. עוד נמסר כי בטרם הגשת העתירה המינהלית רועננה הפרוצדורה הטיפול בנסיבות בהן הוחלט על שלילת היתר יציאה לירדן של תושב או אזרח ישראל אל מול הגורמים הרלבנטיים ברשויות. ביום 27.9.06 נמחקה העתירה בהסכמת הצדדים לאחר שהעותרים קיבלו את מבוקשם.

2. בבקשתם לפסיקת הוצאות מבהירים העותרים כי מהעותרת נמנעה האפשרות לצאת לחוץ לארץ דרך גשר אלנבי. העותר 2 ביקש להעביר לעיונו את הצו אשר מכוחו נמנע ממנה לעשות כן. לטענת העותר 2, הוא פנה ביום 19.5.05 למנהל לשכת מנהל

האוכלוסין במזרח ירושלים בבקשה לאפשר את נסיעתה של העותרת. ביום 19.6.05 נשלחה תזכורת והעתק מכתב ליועץ המשפטי של המשיב. ביום 31.8.05 נשלח מכתב נוסף למשיב 1, אשר העתק ממנו נשלח למשיב 2 ולמנהלת מחלקת בג"ץ. העותר 2 מציין כי רק ביום 4.12.05, בכתב הנלווה לכתב התשובה ובתשובה לעתירה מינהלית נמסרו הנהלים הנוגעים למניעת יציאתם של תושבי ישראל לירדן, והסתבר כי נהלים אלה הופרו בנוגע לעותרת שכן לא נשלח לה מכתב המודיע לה על ההחלטה שלא לאפשר לה לצאת לירדן. העותר 2 מוסיף וטוען כי ביום 19.12.05 הוא שלח מכתב נוסף למשיב 1 שבו ביקש למסור לידיו את כל ההחלטות בעניינה של העותרת אשר לא נשלחו אליה, אולם הבקשה לא נענתה. אף בקשת העותרים להסיר את המניעה הביטחונית מהעותרת לא קיבלה התייחסות. לפיכך, ביום 13.3.06 הוגשה העתירה שבכותרת. לטענת העותרים, אין סיבה לכך שהם ישאו בנטל מימון העתירה אשר נבעה מכשלי המשיבים. לפי הנטען, העותרים זכאים להשבת הוצאותיהם שכן העתירה הוגשה לאחר מיצוי ההליכים כנדרש, הגשתה היתה מוצדקת והסעד העיקרי שהתבקש ממסגרתה ניתן בעקבות הגשתה. המשיבים הותירו את ההחלטה בבקשה לשקול דעת בית המשפט. יחד עם זאת, מציינים המשיבים כי הם פעלו לייתור העתירה עוד לפני הדיון שנקבע וכבר ביום 11.7.06 הם פנו לעותרים בעניין זה.

3. אין ספק כי על פי אמוד המידה המקובלות בעניין זה יש מקום לחייב את המשיבים בהוצאות העותרים. העותרים מיצו את מלוא ההליכים שעמדו לרשותם, אולם הגורמים האחראיים לא שעו לפניותיהם. ברי שאין להסכין עם דרך התנהלותה של רשות אשר אינה טורחת להשיב לפניות אזרחיה ותושביה, במיוחד בעניינים הקשורים להגבלת זכויות חוקתיות כגון חופש התנועה. בענייננו, הגשת העתירה היתה מוצדקת, ואכן בעקבותיה ניתן לעותרת הסעד המבוקש. אשר לגובה ההוצאות, לעניין זה יש להתחשב בכך כי לאחר הגשת העתירה המשיבים פעלו בשקידה סבירה על מנת לטפל בעניינה של העותרת עובר לדיון שנקבע בעניינה. בשים לב לכלל נסיבות העניין, יחויבו המשיבים בהוצאות העותרים בסכום כולל של 5,000 ₪ אשר ישאו הפרשי ריבית והצמדה מעת המצאת החלטה זו ועד ליום התשלום בפועל.

ניתנה היום, כ"ו בשבט תשס"ז (14.2.2007).

שושנה ליבוביץ

ר ש מ ת